

<b>disputants-חולקים</b> <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה</b> <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</b> <b>story-מעשה</b>	<b>מימרא-statement</b> <b>challenge-קושיא</b> <b>question-שאלה</b> <b>answer-תירוץ</b> <b>proof-ראיה</b>
<b>מקרא-key:</b>	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
חמת זו טבריא, ולמה נקרא שמה חמת - על שום חמי טבריא.	[רבי יוחנן]										■	◇
רקת - זו ציפורי. ולמה נקרא שמה רקת - משום דמידלייא כרקתא - דנהרא.											■	◇
כינרת - זו גינוסר, ולמה נקרא שמה כינרת - דמתיקי פירא כקלא דכינרי.											■	◇
מי איכא למאן דאמר רקת לאו טבריא היא? והא כי שכיב איניש הכא, התם ספדי ליה הכי: גדול הוא בששך, ושם לו ברקת. וכי מסקי ארונא להתם ספדי ליה הכי: אוהבי שרידים יושבי רקת, צאו וקבלו הרוגי עומק.	רבא:										?	
כי נח נפשיה דרבי זירא פתח עליה ההוא ספדנא: ארץ שנער הרה וילדה ארץ צבי גידלה שעשועיה, אוי נא לה, אמרה רקת. כי אבדה כלי חמדתה.											?	
חמת - זו חמי גרר, רקת זו טבריא, כינרת - זו גינוסר, ולמה נקרא שמה רקת - שאפילו ריקנין שבה מלאין מצות כרמון.	אלא אמר רבא:										?	◇
רקת שמה, ולמה נקרא שמה טבריא - שיושבת בטבורה של ארץ ישראל.	רבי ירמיה:										!	◇
רקת שמה, ולמה נקרא שמה טבריא - שטובה ראייתה.	רבה:										!	◇
קטרון זו צפורי, ולמה נקרא שמה ציפורי - שיושבת בראש ההר כצפור.	זעירא:										■	◇
וקטרון ציפורי היא? והא קטרון בחלקו של זבולון הוא, דכתיב (שופטים א') זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל. וזבולון מתרעם על מדותיו הוה, שנאמר (שופטים ה') זבולון עם חרף נפשו למות, מה טעם - משום דנפתלי על מרומי שדה. אמר זבולון לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם לאחיי נתת להם שדות וכרמים ולי נתת הרים וגבעות, לאחיי נתת להם ארצות - ולי נתת ימים ונהרות. אמר לו: כולן צריכין לך על ידי חלזון, שנאמר (דברים ל"ג) [עמים הר יקראו] ושפני טמוני חול.											?	◇
שפני - זה חלזון, טמוני - זו טרית, חול - זו זכוכית לבנה.	תני רב יוסף:										■	?
אמר לפניו: רבוננו של עולם מי מודיעני? אמר לו: (דברים ל"ג) שם יזבחו זבחי צדק, סימן זה יהא לך: כל הנוטל ממך בלא דמים - אינו מועיל בפרקמטיא שלו כלום.											■	?
ואי סלקא דעתך קטרון זו ציפורי, אמאי מתרעם על מדותיו? והא היא ציפורי, מילתא דעדיפא טובא											?	◇
וכי תימא דלית בה זבת חלב ודבש											!	
לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דציפורי, והויה ששה עשר מיל על ששה עשר מיל	והאמר ריש לקיש:										■	?
וכי תימא: דלא נפישא דידיה כדאחזה											!	
לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דכל ארעא דישאל והויה כמבי כובי עד אקרא דתולבקני - עשרין ותרתינן פרסי אורכא, ופותיא שיתא פרסי.	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										■	?
אפילו הכי שדות וכרמים עדיפא ליה.											!	◇
דיקא נמי, דכתיב (שופטים ה') ונפתלי על מרומי שדה, שמע מינה.											■	
(צפניה ב') ועקרון תעקר - זו קסרי בת אדום, שהיא יושבת בין החולות, והיא היתה יתד תקועה לישראל בימי יוונים, וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום היו קורין אותה אחידת מגדל שיר.	רבי אבהו:										■	◇
זה בית במיא שלהן, ושקציו מבין שניו, ונשאר גם הוא לאלהינו, והסרתי דמיו מפיו - ובתי מדרשות שבאדום. (זכריה ט') והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי - אלו תראטריות וקרקסיות שבאדום שעתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה ברבים.	רבי יוסי בר חנינא:										■	◇
לשם - זו פמיס, עקרון תעקר - זו קסרי בת אדום, שהיא היתה מטרופולין של מלכים.	רבי יצחק:										■	◇
דמרבי בה מלכי	איכא דאמרי:										■	
דמוקמי מינה מלכי.	ואיכא דאמרי:										■	
קסרי וירושלים, אם יאמר לך אדם: הרבו שתיהן - אל תאמן, ישבו שתיהן - אל תאמן. חרבה קסרי וישבה ירושלים, חרבה ירושלים וישבה קסרי - תאמן. שנאמר (יחזקאל כ"ו) אמלאה החרבה: אם מליאה זו - חרבה זו. אם מליאה זו חרבה זו.	[ר' יצחק]										■	◇
מהכא: (בראשית כ"ה) ולאם מלאם יאמן.	רב נחמן בר יצחק:										■	
מאי דכתיב (ישעיהו כ"ו) יחן רשע בל למד צדק. אמר יצחק לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יוחן עשן - אמר לו: רשע הוא. - אמר לו: בל למד צדק? - אמר לו: (ישעיהו כ"ו) בארץ נכחות יעול. - אמר לו: אם כן - בל יראה גאות ה'!	ואמר רבי יצחק:										■	◇

<b>disputants-חולקים</b> ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story <b>מקרא-key:</b>	<b>מימרא-statement</b> † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מגילה-בגילה נקראת	מאן דאמר	Talmud Navigator												
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
מאי דכתיב (תהלים ק"מ) אל תתן ה' מאויי רשע וזממו אל תפק ירומו סלה. אמר יעקב לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, אל תתן לעשו הרשע תאות לבו. זממו אל תפק - זו גרממיה של אדום, שאלמלי הן יוצאין מחריבין כל העולם כולו.	ואמר רבי יצחק:											■	◇	
תלת מאה קטירי תנא איכא בגרממיה של אדום, ותלת מאה ושיתיין וחמשה מרובני איכא ברומי. ובכל יומא נפקי הני לאפי הני ומקטילי חד מינייהו, ומיטרדי לאוקמי מלכא.	ואמר רבי חמא בר חנינא:											■		
אם יאמר לך אדם: יגעתי ולא מצאתי - אל תאמן, לא יגעתי ומצאתי - אל תאמן, יגעתי ומצאתי - תאמן. הני מילי - בדברי תורה. אבל במשא ומתן - סיעתא הוא מן שמיא. ולדברי תורה לא אמרן אלא להודוי, אבל לאוקמי גירסא - סיעתא מן שמיא היא.	ואמר רבי יצחק:											■	◇	
אם ראיית רשע שהשעה משחקת לו - אל התגרה בו, שנאמר (תהלים ל"ז) אל תתחר במרעים, ולא עוד אלא שדרכיו מצליחין, שנאמר (תהלים י) יחילו דרכו בכל עת, ולא עוד אלא שזוכה כדון, שנאמר מרום משפטך מנגדו, ולא עוד אלא שרואה בשונאיו שנאמר כל צורריו יפיה בהם.	ואמר רבי יצחק:											■	◇	
איני?												‡		
מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה, שנאמר (משלי כ"ח) עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו במ. והאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												■	‡	
מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה, ואם לחשך אדם לומר אל תתחר במרעים ואל תקנא בעשי עולה - מי שלבו נוקפו אומר כן. אלא: אל תתחר במרעים - להיות כמרעים, ואל תקנא בעשי עולה - להיות כעושי עולה. ואומר (משלי כ"ג) אל יקנא לבך בחטאים וגו'.	ותניא, רבי דוסתאי בר מתון:											■	‡	
לא קשיא: הא - במילי דידיה, הא - במילי דשמיא.												!	◇	
ואיבעית אימא: הא והא במילי דידיה, ולא קשיא: הא - בצדיק גמור, הא - בצדיק שאינו גמור.												!	◇	
מאי דכתיב (חבקוק א') למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו - צדיק ממנו - בולע, צדיק גמור - אינו בולע.	דאמר רב הונא:											■	!	
ואי בעית אימא: שעה משחקת לו שאני.												!	◇	
איטליא של יון זה כרך גדול של רומי. והויא תלת מאה פרסה על תלת מאה פרסה, ויש בה שלש מאות ששים וחמישה שווקים כמנין ימות החמה, וקטן שבכולם של מוכרי עופות, והויא ששה עשר מיל על ששה עשר מיל. ומלך סועד בכל יום באחד מהן. והדר בה אף על פי שאינו נולד בה - נוטל פרס מבית המלך, והנולד בה אף על פי שאינו דר בה - נוטל פרס מבית המלך. ושלשת אלפים בי בני יש בו, וחמש מאות חלונות מעלין עשן חוץ לחומה. צדו אחד ים וצדו אחד הרים וגבעות, צדו אחד מחיצה של ברזל, וצדו אחד חולסית ומצולה.	עולא:											■	◇	
קראו את המגילה באדר הראשון ונתעברה השנה - קורין אותה באדר שני.												■		
אין בין אדר הראשון לאדר השני אלא קריאת המגילה, ומתנות לאביונים.												■		
הא לענין סדר פרשיות - זה וזה שוין.												■	◇	
מני מתניתין?												^		
לא תנא קמא, ולא רבי אליעזר ברבי יוסי, ולא רבן שמעון בן גמליאל.												!	◇	
קראו את המגילה באדר הראשון ונתעברה השנה - קורין אותה באדר השני, שכל מצות שנוהגות בשני נוהגות בראשון חוץ ממקרא מגילה.	דתניא: [ת"ק]											■	◇	
אין קורין אותה באדר השני, שכל מצות שנוהגות בשני נוהגות בראשון.	רבי אליעזר ברבי יוסי:											■	◇	
אף קורין אותה באדר השני, שכל מצות שנוהגות בשני אין נוהגות בראשון.	רבן שמעון בן גמליאל אומר משום רבי יוסי:											■	◇	
ושוין בהספד ובתענית שאסורין בזה ובוה.												■	◇	
רבן שמעון בן גמליאל היינו תנא קמא												‡		
סדר פרשיות איכא בינייהו.	רב פפא:											!	◇	
לכתחילה בשני, ואי עבוד בראשון - עבוד, בר ממקרא מגילה דאף על גב דקרו בראשון קרו בשני	דתנא קמא סבר:											■	◇	
אפילו מקרא מגילה לכתחילה בראשון.	רבי אליעזר ברבי יוסי סבר:											■	◇	
אפילו סדר פרשיות, אי קרו בראשון - קרו בשני.	רבן שמעון בן גמליאל סבר:											■	◇	
מני?												^		

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story <b>מקרא-key:</b>	<b>מימרא-statement</b> † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>ראיה-proof</b>
---	---

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אי תנא קמא													!
קשיא מתנות													‡
אי רבי אליעזר ברבי יוסי													!
קשיא נמי מקרא מגילה.													‡
אי רבן שמעון בן גמליאל													!
קשיא סדר פרשיות													‡
לעולם תנא קמא, ותנא מקרא מגילה והוא הדין מתנות לאביונים, דהא בהא תליא.													!
ואי בעית אימא: לעולם רבן שמעון בן גמליאל היא, ומתניתין חסורי מיחסרא													!
אין בין ארבעה עשר שבאדר הראשון לארבעה עשר שבאדר השני אלא מקרא מגילה ומתנות	והכי קתני:												!
הא לענין הספד ותענית " זה וזה שוין.													!
ואילו סדר פרשיות לא מיירי.													!
הלכתא כרבן שמעון בן גמליאל שאמר משום רבי יוסי.	רבי חייא בר אבין אמר רבי יוחנן:												!
ושניהם מקרא אחד דרשו: בכל שנה ושנה.	רבי יוחנן:												!
בכל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לשבט " אף כאן אדר הסמוך לשבט	רבי אליעזר ברבי יוסי סבר:												!
בכל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לניסן " אף כאן אדר הסמוך לניסן.	רבן שמעון בן גמליאל סבר:												!
בשלמא רבי אליעזר ברבי יוסי " מסתבר טעמא, דאין מעבירין על המצות, אלא רבן שמעון בן גמליאל מאי טעמא?													‡
טעמא דרבי שמעון בן גמליאל מסמך גאולה לגאולה עדיף.	רבי טבי:												!
טעמא דרבן שמעון בן גמליאל מהכא, דכתיב לקים את אגרת הפרים הזאת השנית. ואיצטריך למיכתב השנית, ואיצטריך למיכתב בכל שנה ושנה, דאי מבכל שנה ושנה, הוה אמינא כי קושיון, קא משמע לן: השנית. ואי אשמועינן השנית, הוה אמינא בתחילה בראשון ובשני, קא משמע לן: בכל שנה ושנה.	רבי אלעזר:												!